

Mycena oregonensis

Fagerhätta

Storsvampar, Basidiesvampar

Klass: *Agaricomycetes*, **Ordning:** *Agaricales*, **Familj:** *Mycenaceae*, **Släkte:** *Mycena* (hättor), **Art:** *Mycena oregonensis* - fagerhätta A. H. Sm. **Synonymer:**

Kännetecken

Fagerhätta är en liten men karaktäristisk hätta. Hatten är högst 1 cm bred och konisk till klockformig med en liten papill. Den är orange eller varmt gul, i början något finhårig men senare kal. Lamellerna är ganska glesa, låga och vidväxta till mer eller mindre nedlöpande. De är gula och eggen är starkare färgad än lamellsidorna beroende på att cheilocystiderna innehåller pigment. Foten är tunn, orange och under lupp fint hårig. Endast några få hättor har så bjärta färger som denna. Närmaste förväxlingsart är orangehätta (*Mycena acicula*). Den skiljer sig (förutom genom mikroskopiska karaktärer) genom att ha gulvita lameller, utan mörkare egg, och gul fot. Den växer på pinnar i lövskog.

Utbredning och status

Fagerhätta är sällsynt funnen från Väster- och Östergötland till Ångermanland. De flesta kända lokalerna ligger i Värmland och Ångermanland, vilket säkerligen beror på att mykologerna i dessa landskap varit mer uppmärksamma på arten. Rimligtvis förekommer den i samma utsträckning även i kringliggande landskap och efterforskningar bör leda till fler fynd. Den är funnen även i de övriga nordiska länderna. I Frankrike är den uppgiven som mycket sällsynt och i övriga Europa finns veterligen inga fynd. Arten är som namnet antyder först beskriven från USA. Den är där bara känd från staterna längs Stilla havet (Wahington, Oregon, Kalifornien). Fagerhätta är rödlistad i Danmark, Norge och Tyskland.

Ekologi

Fagerhätta växer i gran- eller blandskog. Den föredrar fuktig, näringsrik mark med ormbunkar eller andra örter och tycks undvika allför sura områden. Fruktkropparna är fästa på barr eller på småpinnar av gran.

Hot

Slutavverkning och skogsdikning är potentiella hot mot växtplatserna. Markförsurning kan på sikt leda till en utarmning av artens populationer.

Åtgärder

Kända lokaler bör bevaras vilket bäst görs genom att kalavverkning och markavvattning undviks. Arten bör eftersökas ytterligare i Svealand och södra Norrland.

Övrigt

Utländska namn – DK: Gylden huesvamp.

Litteratur

Moser, M. & Jülich, W. 1985–94. *Farbatlas der Basidiomyceten* III (Mycena 4). Gustav Fischer Verlag, Stuttgart.
Strid, Å. 1984. *Mycena oregonensis*, en för Sverige ny hätta. *Jordstjärnan* 5(1): 26–29 (med färgbild på omslaget).

Författare

Stig Jacobsson 1997.